

[Nasza kontemplacja]

2/3.12.1956, godz. 2 w nocy

2509 ¹Kiedy *zbuntowałam się* wewnątrz, całą siłą pragnąc tej *dawnej*, tradycyjnej kontemplacji, w bezsenną noc dostałam przestrożę – upomnienie – naukę.

A oto ona:

2510 „Nie rwij się, dziecko, do tego, czego nie stawiam na twojej drodze. Kontemplacja twoja ma być pełnieniem najbardziej cię krzyżującej woli Mojej, przyjmowaniem tej ciemnej *próżni*, w którą pogrążam twą duszę, wyniszczając pracą twoje ciało.

Czy nie myślałaś nigdy o tym, co to jest ofiara całopalenia, a wszakże wy macie być ofiarami całopalenia wraz z Synem na ołtarzu Ojca. W tej nocy i rozerwaniu na rozliczne prace, jakoby niepotrzebne i zbyteczne, i zagradzające ci drogę do Mnie i kontemplacji, unicestwiam twą wolę, zabijam codziennie coraz bardziej Swą ofiarę, uczę ślepoty i oderwania od siebie, a dopuszczając twoje upadki, zaślubiam twą duszę, z nędzą, jaką jesteś, bo chcę cię **ogolocić** – zupełnie.

2511 Czyż kontemplacja nie jest życiem ze Mną i we Mnie? Czy jeśli Ja w tobie żyję i działam ukryty – czy ci to nie wystarczy? Czy ci Moja wola nie wystarczy?

Jeśli się poddasz *ciemnej* woli Mojej, odnajdziesz Mnie w godzinie wieczności. Jeśli szukać będziesz woli swej, choćby w szukaniu Mnie – zostaniesz ze sobą i swymi ułudami, i pragnieniami, a Ja odejdę, by ci pokazać twą pustkę bez Boga, bo jestem tam, gdzie chcę, i tam, gdzie Mnie oddanie ślepe dziecka umieści. W pustce, w ciemności i tęsknocie posiadasz Mnie i to jest twój dom weselny – ślepej z Widzącym, pustej z Pełnią, nędzy z Bezmiarem Bogactwa, jakim jest Byt, Który Jest. Jestem i twym Bytem.

2512 Umiłuj Mnie oddaniem Mi siebie do granic zatracenia, do takiej pustki i nędzy, jak gdyby cię nie było. Ty Moje *nic*, ty Moja biedna, niewierna, ale oddana i stale idąca po omacku, córko i oblubienico! Im biedniejszą, pustszą będziesz, tym więcej cię napełnię. Ale choć umierać będziesz z tęsknoty, nie poznasz pełni Bytu w sobie... boś się zgodziła na współofiara i biorę ją **tak** za świat grzeszny, aby go zbawiać za cenę twego wyrzeczenia”.

---

¹ Tekst z nr. 2509 znajduje się tylko w rękopisie B.